

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 9. Seruorum Dei magna, Mundi parua dulcedo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

Qua in cœnam apposita, & parua & unica contentus, nihil præterea gustavit, ille tamen lautè se opiparèq; eo vespere epulatum affirmabat. Sic Deus delicias facit seruis suis. Quin & auicula, vt Poëta de eadem scribit:

*Nusquam alibi Nidum maluit esse sibi,
Nec potuit tumulo nobiliore frui.*

Certè, si mentem haberent atque intelligentia præditæ essent, & aues, & omnes creaturæ in escam homini datæ, mallent utique bonis in cibum cedere, quàm sepeliri in impijs. Sic enim ad Dei gloriam magis seruirent, & quò ipse in se non sunt destinatæ, in Sanctis tamen, Sanctorumq; corporibus, per nutrimentum additæ, ad cœlum venirent; quod utique præoptarent, quàm cū adipatis damnatorum ventribus, æternùm ignominiosissimè & miserrimè cremari; fit enim ciborum materia, materia damnatorum.

§. IX.

Servorum Dei magna, Mundi parua dulcedo.

Ob hæc talia diuinis obsequijs addicti identidem exclamant: *Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te?* Est enim & magna dulcedo, Psal. 30.
20.

R 3 cum

cum in Mundo vix stilla sit dulcedinis, adeo-
que parua. Est *multitudo* dulcedinis & varie-
tas; nam & anima eam sentit, & corpus, &
omnes sensus corporis: cum Mundus, quan-
do corpus delectat, animum stimulet & cru-
ciet. Est dulcedo aurium, vt apud S. Franci-
scum; est dulcedo in gustu Eucharistiæ, in
ouis, & fragis, in auibus, in pane diuino san-
guine tincto. Magna ergo multitudo dulce-
dinis diuinæ; parua & rara dulcedinis mun-
danæ, vel potius nulla; siquidem, quam pa-
rit, extinguit eodem instrumento. Sicut qui
eodem oris flatu ignem excitat, & necat.
Nam dum vino delectat, vino eodem cru-
ciat, oculorum lippitudine, capitis dolore,
podagra, & mille malis inductis.

§. X.

Fames mater saporis, cibos condit.

Quid quòd, sine miraculo, ipsa fames
est optimum cibi condimentum, quæ dulce
facit, quidquid comedunt *esurientes*, quos
Deus replet bonis? *Dulciores, post famem, epu-
la fiunt*, ait S. Ambrosius, *quæ assiduitate fa-
stidio sunt, & diuturna continuatione vilescunt.*
*Condimentum cibi ieiunium est. Quanto au-
dior appetentia, tantò esca iucundior. Com-
mendat sitis poculum, nescit vinum querere.*

Luc. 1.
S. Am-
brof. in
tract. de
Helia &
ieiun.
cap. 9.

Et